

Sak 7 Innkomne forslag og uttalelser

Forslag 1

Fra: Rørleggersvennenes forening

Satsing på basiskompetanse i arbeidslivet

500.000 arbeidstaker i Norge sliter med skrive- og lesevansker. For å få økt deltakelse i arbeids- og samfunnsliv er det viktig å ivareta arbeidstakernes basiskompetanse. Basiskompetanse som lesing, skriving, regning og data er avgjørende for å kunne tilegne seg kunnskap via etter- og videreutdanning og å delta fullt ut i arbeidslivet

Regjeringen har satt av 81 millioner BKA-midler (basiskompetanse i arbeidslivet) til dette formålet i 2011. Midlene disponeres av Vox, som er et nasjonalt fagorgan for kompetansepolitikk, med særlig vekt på voksnes læring. Vox skal legge til rette for økt deltakelse i arbeids- og samfunnsliv. LO i Bergen og Omland vil anbefale at bevilgningen til BKA-midler opprettholdes på et minst like høyt nivå i neste års budsjett.

Årsmøte til LO i Bergen og Omland oppfordrer fagforeningene våre til å innlede samarbeid med AOF for å starte kurs i basiskunnskaper for medlemmene, enten i regi av avdelingen eller i regi av tillitsvalgte og bedrifter i samarbeid. AOF Hordaland er vår samarbeidspart for etter- og videreutdanning, og kan lage tilpasset opplegg og sette opp søknad sammen med foreningene.

Styrets Innstilling: Forslaget støttes.

Forslag 2

Fra: Rørleggersvennenes forening

Finansiering av EVU i hovedoppgjøret i 2012

Etter- og videreutdanning (EVU) er viktig for utvikling av norske bedrifter og for den enkelte arbeidstaker. Retten til permisjon har arbeidstakerne hatt lenge, men den blir lite brukt når det ikke følger med penger til livsopphold under utdanningspermisjonen.

LO i Bergen og Omland mener at finansiering av reformen må bli et sentralt spørsmål i hovedoppgjøret neste vår. Vi ser for oss en finansieringsordning av EVU basert på en opparbeiding av økonomiske rettigheter som administreres av partene i fellesskap. En slik ordning kan komme på plass i hovedoppgjøret i 2012, ved at partene blir enig om en prosentandel av bedriftens totale lønnsmidler som skal tilføres et slikt fond. Det må på tilsvarende måte inngås en avtale med myndighetene om hvordan og hvor mye det offentlige skal bidra med når de ansatte skal ta ut permisjon. Sammen med myndighetene lages det retningslinjer for uttak av fondet. Ordningen må være knyttet til en tariffavtale tilsvarende dagens AFP-ordning.

Styrets Innstilling: Etterutdanning er viktig å få på den politiske agenda. Årsmøte i LO i Bergen og Omland støtter intensjonen i forslaget. Forslaget sendes LO sentralt.

Forslag 3

Fra: Rørleggersvennenes forening

Slå ring om de uføre

NHO og Civita mener vi står overfor en trygdebølge og en uføreeksplasjon og at dette fører til at flere og flere ikke deltar i den dugnaden velferdsstaten er. NHO mener at flere og flere blir satt på trygd, og at enden på en slik politikk er at vi går i "velferdsfellen". De framhever også at andelen utenfor arbeidslivet har vært sterkt økende de siste årene.

Statistikkene sier noe annet. SSB sine tall viser at andelen av sysselsatte i Norge øker hvert år. 86 prosent av de mellom 25 og 54 år er sysselsatt. Norge er helt i verdenstoppen når det gjelder sysselsetting. Nav sine tall viser at det i 2001 var 10 prosent på uførepensjon, og at andelen ti år senere er sunket til ni og en halv prosent. NHO og Civita driver med andre ord skremselspropaganda for å svekke gode velferdsordninger.

NHO skulle i større grad brukt energi på å få en diskusjon med bedriftene sine i forhold til å ta ansvar for økt sysselsetting blant uføre og mennesker med ulike handikapp. Utfordringen med å øke integrering av mennesker som har slitt seg ut, eller har en funksjonshemning, påhviler først og fremst næringslivet. Et inkluderende arbeidsliv nåes ikke ved å bidra til å stigmatisere grupper som allerede har nok å stri med. Tusenvis av uføre og sykemeldte mennesker ønsker seg en jobb, men de får ikke mulighet. De som driver virksomhet i Norge, i det private eller det offentlige markedet, har også et sosialt ansvar. At næringslivet tar et slikt sosialt ansvar er den eneste måten vi kan oppnå et inkluderende arbeidsliv på.

Hvorfor ønsker NHO på denne måten å gjøre uføre til syndebukker? Hva ønsker de å oppnå? LO i Bergen og Omland mener at uansett om NHOs motiv er å punktere debatten som kommer når den nye uførereformen legges fram, eller om de ønsker lavere trygdeytelser for å forsvare lave minstelønner, er svaret det samme; mer solidarisk politikk. LO skal være en garantist for å sørge for videreføring og bedring av dagens gode velferdsordninger. I motsetning til mange land i Europa har Norge alle forutsetninger til å videreføre vårt velferdsystem. NHO og Civita viser hvilken utfordring høyresiden er for velferden vår.

Den nye uførereformen kommer til politisk behandling om kort tid. LO i Bergen og Omland vil jobbe for at reformen bidrar til at ingen kommer dårligere ut enn i dag. Spesielt er det viktig at barnefamiliene skjermes. En god uførepensjon er viktig i kampen mot fattigdom og for en sosial utjevning.

LO i Bergen og Omland mener også at det er viktig å få en ordning som kombinerer arbeid og trygd. Mange uføre ønsker å bidra mer enn de kan i dag. Det er viktig for den enkelte og det er viktig for samfunnet.

Når et menneske er blitt for syk til å yte 100 prosent i arbeidslivet, og etter strenge medisinske kriterier har fått en uføreprosent, kan ikke samfunnet forvente at vedkommende skal kunne jobbe lengre for å kompensere for levealderjustering. LO i Bergen og Omland forventer derfor at den nye reformen forholder seg til den klare anbefalingen fra LO, at levealderjustering ikke kan aksepteres.

Styrets Innstilling: Forslaget støttes.

Forslag 4

Forslagsstiller: FO Hordaland

SOSIAL BOLIGPOLITIKK

Å ha et sted å bo er avgjørende for å kunne fungere i samfunnet. Retten til bolig er nedfelt i menneskerettighetene og er en grunnleggende forutsetning for sosial inkludering. Alle i Norge skal ha mulighet for å bo godt og trygt. Boligpolitikken skal ivareta et rettferdig fordelingsperspektiv og bidra til å bekjempe fattigdom. En sosial boligpolitikk skal forebygge at mennesker kommer i sosialt og økonomisk uføre. Kommunene må ha en aktiv sosial boligpolitikk og sørge for tilgang til boliger for de som trenger det. Kommunene må også ha tilstrekkelig tilgang til midlertidig husvære med en forsvarlig standard. Brukergruppen er sammensatt og mange trenger tett oppfølging fra fagpersonell.

For å sikre et godt og differensiert boligmarked må kommunene disponere et tilstrekkelig antall utleieboliger, rimelige tomter, boliger for 1. gangs etablerere og det må legges til rette for opprettelse av boligbyggelag. Staten må bidra gjennom bedre kommuneøkonomi og utvikling av støtteordninger til både leie og kjøp av nøkterne og rimelige boliger.

En boligpolitikk som skal sikre alle en trygg og god bolig, forutsetter at kommunene også har tilgang til midlertidig husvære med en forsvarlig standard. Boligprisene må holdes på et forsvarlig nivå, slik at folk flest er i stand til å skaffe seg og beholde bolig. Gjennom reguleringer kan det offentlige sikre nødvendig tilgang på boliger og forebygge kraftig prisvekst og prisfall. Boliger må tilrettelegges universelt. Dette innebærer at man ved nybygging, rehabilitering og ombygging vektlegger at boenheter, fellesområder og utearealer skal være brukbare for barn, unge, voksne, eldre og personer med ulike funksjonshemninger.

En helhetlig boligpolitikk innebærer også rom for ulike boformer. Avhengig av livssituasjon, ønsker og behov må den enkelte ha mulighet for å velge selvstendig bolig, kollektiv boform eller bolig samlokalisert med andre. Selvbestemmelse for hver enkelt skal være et viktig prinsipp i valg av boform. Studentboligbygging er et godt virkemiddel for å utjevne sosiale forskjeller knyttet til utdanning, og gir økte muligheter for å være heltidsstudent. Mange kommuner har spesielle utfordringer knyttet til opphoping av sosiale problemer i enkelte områder. Kommunene må sørge for at sosialt vanskeligstilte, mennesker med utviklingshemming, rusproblematikk og psykiske vansker får mulighet for et selvstendig liv på egne premisser med forsvarlige og trygge boligløsninger.

Akutt bolignød er fortsatt hverdagen for svært mange mennesker i Bergen.

Styrets innstilling: Forslaget støttes

Forslag 5

Fra: Unionen Fagforening

Godtgjørelse

Når styremedlemmer eller andre oppnevnt av LO i Bergen og Omland for å representere LOBO i utvalg, komiteer og annet skal utføre dette i sin vanlige arbeidstid skal den enkelte eller dens arbeidsgiver godtgjøres med tapt arbeidsfortjeneste for den tid som medgår til oppgaven. Tapt arbeidsfortjeneste dekkes etter samme mønster og sats som LO bruker sentralt. Godtgjørelsen vil gjelde oppgaver som er utover AU- og Styremøter for styremedlemmer.

Begrunnelse: Forslaget er av prinsipiell art. All aktivitet LOBO gjør på vegne av fellesskapet ved å oppnevne styremedlemmer og andre vil medføre en kostnad for den enkelte. En kostnad i tid og/eller lønn. Denne kostnaden er det ikke riktig at den enkelte forening/arbeidsgiver skal dekke all den tid man gjør en innsats for fellesskapet. Det er derfor mest rettferdig at foreningen/arbeidsgiver som betaler den enkeltes lønn godtgjøres for det arbeidet den enkelte gjør for fellesskapet. Det er et demokratisk problem om foreninger ikke kan avse gode representanter til styret fordi det skal baseres på den enkeltes forenings ønske om å dekke regningen for fellesskapet. Man påtar seg ikke et verv i LOBO for foreningens skyld alene, men for fellesskapet, da er det viktig at fellesskapet kan dekke den tid den enkelte bruker utover styre- og arbeidsutvalgsmøter for å skape et vitalt LO. Unionen Fagforening mener derfor at LO i Bergen og Omland må betale ut tapt arbeidsfortjeneste til styremedlemmer, og andre oppnevnt av styret, da oppdraget/vervet utøves i dens arbeidstid.

Styrets Innstilling:

Flertallet: forslaget avvises.

Mindretallet: Forslaget blir vedtatt, og trer i kraft fra 1. januar 2012